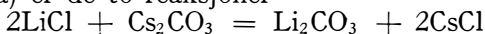

NOTISER

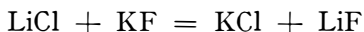
Beriktigelse.

I mine bemerkninger angående verdien av elektronegativitetsskalaen i diskusjonen av bindingsenergien i silikatstrukturer (dette tidsskrift s. 162—67, Bd. 32), er jeg dessverre kommet i skade or åf begå et par villedende hastverksfeil.

At der i tittelen står elektronøytralitetsskalaen istedenfor elektronegativitetsskalaen, har forhåpentligvis ikke gitt grunn til forvirring. — Verre er det at på side 163 (som forøvrig Ramberg har gjort meg oppmerksom på) er de to reaksjoner

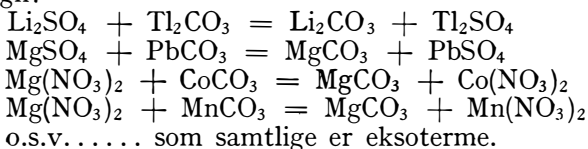

og

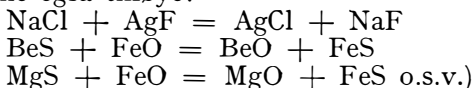

angitt med galt fortegn for ΔH . I virkeligheten representerer disse reaksjoner derfor intet bevis mot riktigheten av Rambergs prinsipp — at reaksjonen mellom saltpar er eksoterm i retning av dannelsen av salt av den sterkeste syre og det mest elektropositive metalls oksyd.

Men dessverre står ikke prinsippet sterkere av den grunn, av eksempler på uoverensstemmelser er der fremdeles nok å velge mellom. Sammenlign:

(Man kunne også tilføye:

Å betegne dette som «unntak», er lite treffende all den stund unntakene er likeså regelbundne som overensstemmelsene.

Kort og godt — prinsippet svikter, hvor det kommer på tvers av den fornuftige betraktningmåte — ut fra ioneradier og polariserbarhet.

For sikkerhets skyld bør det kanskje også slås fast at når elektronegativitetsskalaen viser seg uriktig å anvende på metallhalogenidenes affinitetsforhold, så blir grunnlaget bare ennå mere sviktende når det gjelder salter av oksysyrer. Her er jo ionekaraktene ennå mere utpreget.

H. Flood.